Allioli

Quaderns de l'ensenyament del País Valencià, núm. **291,** Època **IV, MARÇ 2024**

STEPV INTERSINDICAL VALENCIANA

DISTRICTE ÚNIC
A QUI BENEFICIA?

STEPV INTERSINDICAL VALENCIANA

ÈPOCA IV Núm. 291. MARÇ 2024
SINDICAT DE TREBALLADORES I TREBALLADORS DE L'ENSENYAMENT DEL PAÍS VALENCIÀ (STEPV), INTERSINDICAL VALENCIANA

REDACCIÓ
DIRECTOR: Manel Àlamo • **CAP DE REDACCIÓ:** Clara Esteve • **CONSELL DE REDACCIÓ:** Manel Àlamo, Joan Blanco, Marc Candela, Vicent X. Contrí, Clara Esteve, Ma Carmen Gil, German Nando • **REVISIÓ LINGÜÍSTICA:** Toni Soriano • **DISSENY I MAQUETACIÓ:** JuanRa Ortiz • **PORTADA:** Òscar Rosaleñ • **AUDIOVISUALS:** Manel Àlamo, Clara Esteve, Vicent X. Contrí • **WEB:** Merche Arráez • **COL·LABORACIONS:** Joan Blanco, Marc Candela, Emilie Cere Pujol, Vicent Xavier Contrí, Jessica Corasaniti, Jaume Fullana i Mestres, Confederació d'AMPA Gonzalo Anaya, Esperanza Navarro-Pardo, Joan V. Pérez Albero, Cosimo Sabato, Aleixandre Vercher Grau.

ADMINISTRACIÓ, REDACCIÓ I PUBLICITAT:
Juan de Mena, 18, baixos. 46008 València. Telèfon 963 919 147, Fax 963 924 334, allioli.stepv@intersindical.org, www.intersindical.org/stepv • **TIRATGE:** 21.000 exemplars, ISSN: 1576-0197 • **DEPÒSIT LEGAL:** V-1.454-1981 • **FRANQUEIG CONCERTAT:** 46/075

INTERSINDICAL VALENCIANA
ALACANT: Glorieta Poeta Vicente Mogica, 5-12. 03005, Tel. 965 98 51 65 • **ALCOI:** Alcoleja, 5. Tel. 690 158 689 • **ALZIRA:** Plaça del Sufragi 11, Ent A i B. 46600, Tel. 96 240 02 21 • **ELX:** Maximilià Thous, 121-B. 03201, Tel. 966 22 56 16 • **CASTELLÓ:** Marqués de Valverde, 8. 12003, Tel. 964 26 90 94 • **VALL D'UIXÓ:** Avinguda Jaume I, 31 E (entresol), 12600, Tel. 648 53 32 41 • **GANDIA:** Av. d'Alacant, 18-1r. 46701, Tel. i fax. 962950754 • **VALÈNCIA:** Juan de Mena, 18, bxs. 46008, Tel. 96 391 91 47 • **BUNYOL:** Pl. Layana 1b. 46360, Tel. 960 823 260 • **XÀTIVA:** Portal del Lleó, 8, 2a. 46800,Tel. 96 228 30 67 • **SAGUNT-PORT DE SAGUNT:** Pintor Pinazo 27, Port de Sagunt • **UNIVERSITAT D'ALACANT:** Edifici Ciències Socials. Tel. 965 90 95 12 • **UNIVERSITAT JAUME I CASTELLÓ:** Ed. Rectorat. Campus Riu Sec. Tel. 964 72 88 12, **UNIVERSITAT DE VALÈNCIA:** Blasco Ibáñez, 21. Tel. 96 398 30 18 • **UNIVERSITAT POLITÈCNICA DE VALÈNCIA:** Camí de Vera, s/n. Tel. 96 387 70 46 • **UNIVERSITAT MIGUEL HERNÁNDEZ (ELX):** Maximilià Thous, 121, bxs. Tel. 966 22 56 16 • **UNIVERSITAT CARDENAL HERRERA CEU:** Alfara del Patriarca. Tel. 96 387 70 46 • **UNIVERSITAT CATÒLICA SANT VICENT FERRER:** Godella. Tel. 96 387 70 46

Amb la col·laboració de la Conselleria d'Educació, Investigació, Cultura i Esport:

SEMPRE TEUA
La teua llengua

Amb la col·laboració de:

GENERALITAT VALENCIANA
CONSELLERIA D'EDUCACIÓ, INVESTIGACIÓ, CULTURA I ESPORT

AVL ACADÈMIA VALENCIANA DE LA LLENGUA

EDITORIAL

Llibertat de qui?

No ha sigut cap sorpresa. Tothom sabia que una de les primeres mesures del nou govern PP-VOX seria la recuperació del districte únic en el procés d'admissió de l'alumnat en els centres educatius. Per la (falsa) llibertat d'elecció de les famílies. L'STEPV sempre s'ha posicionat contra aquest sistema, perquè és un model dissenyat únicament i exclusiva per a beneficiar l'escola concertada. Ara bé, costa fer pedagogia en aquest sentit, perquè qui pot estar en contra de la llibertat? En realitat, el districte únic no afavoreix cap llibertat de les famílies, simplement posa els mitjans perquè els centres privats-concertats puguen seleccionar l'alumnat. És un primer pas per a consolidar un sistema educatiu en què les escoles públiques esdevinguen una mena de centres subsidiaris per a tot aquell que no puga permetre's anar als concertats. D'altra banda, si parlem en termes de sostenibilitat i medi ambient, la zona única provoca desplaçaments innecessaris de vehicles privats amb el conseqüent augment de la contaminació a les nostres poblacions.

Des de la Plataforma en Defensa de l'Ensenyament Públic (en la qual està integrada l'STEPV) s'ha posat en marxa una campanya per una escola de proximitat i en contra del districte únic. La primera de les activitats fou la presentació d'un estudi que analitza l'impacte del districte únic a la ciutat de València. La principal conclusió d'aquesta obra és que aquest model reprodueix les desigualtats socials en el sistema educatiu. És per això que dos dels autors de l'estudi, José Manuel Rodríguez-Victoriano i Borja de Madaria, protagonitzen l'entrevista d'aquest Allioli. La Plataforma també ha presentat el llibre de Moisés Pérez *El negoci de les aules*, entrevistat en l'Allioli núm. 289, i ha organitzat una taula redona entre les escoles que van patir retallades amb l'anterior govern del PP.

El districte únic no afavoreix cap llibertat de les famílies, simplement posa els mitjans perquè els centres privats-concertats puguen seleccionar l'alumnat

CONCURS DE TRASLLATS, INTEGRACIÓ EN EL COS ÚNIC I JUBILACIÓ ALS SEIXANTA

En aquest número, també ens fem ressò de la repetició del concurs de trasllats de secundària del curs 2022/2023 i d'un parell de campanyes que hem llançat de la mà de la Confederació STEs a tot l'Estat. La primera, per reclamar la integració de tot el professorat en el cos A1. La responsabilitat és la mateixa i ja no hi ha diferències de titulació.

L'altra campanya és per a reclamar la jubilació de tot el professorat amb seixanta anys. El Sindicat considera que és una mesura discriminatòria que uns ho puguen fer (els que pertanyen a les classes passives) i uns altres (el funcionariat de carrera posterior a 2011), no. És de justícia.

ES PRESENTA EL CALENDARI COEDUCATIU 2024, DEDICAT A LES ARQUITECTES I ENGINYERES CIVILS

STEs-i I LA CONFEDERACIÓ INTERSINDICAL S'ENCARREGUEN D'ELABORAR AQUESTA EINA COEDUCATIVA QUE CADA ANY TÉ MÉS I MILLOR ACOLLIDA

La iraquiana Zaha Hadid, la japonesa Kayuzo Sejima, o la catalana Carme Pinós, són tres arquitectes brillants que d'ara endavant seran una mica més conegudes arreu de l'Estat, gràcies al calendari coeducatiu 2024. Una eina elaborada per a treballar la igualtat, que cada any tracta de visibilitzar dones destacades d'àmbits tradicionalment masculinitzats.

Enguany, el calendari pretén donar a conéixer arquitectes i enginyeres tant d'altres països com de casa nostra. Unes professionals que, tot i comptar amb trajectòries destacadíssimes, encara no són ni la meitat de conegudes que alguns dels seus col·legues homes.

El calendari 2024 està il·lustrat per l'artista burgalesa Allende Bodega, llicenciada en Belles Arts per la Universitat de Salamanca en l'especialitat de Dibuix i Audiovisuals, i que a més compta amb una nominació als Goya pel curtmetratge Atenció al client. Hi destaquen també les propostes didàctiques que inclou en les últimes pàgines per a treballar la coeducació a les aules.

Calendari Dones 2024

"Temps de Dones, Dones en el Temps" es distribuïa al principi quasi exclusivament entre personal docent i centres educatius. Des de fa ja deu anys, però, té una distribució molt més àmplia, reflex de la nostra representació en diversos sectors laborals. Mereix menció especial, per exemple, la distribució a través del Sindicat Ferroviari Intersindical, així com en les universitats i els centres municipals de la dona i d'altres associacions i col·lectius feministes.

Al País Valencià, el calendari es va presentar, en primer lloc, a Alacant, el dia 10 de gener, a la seu universitària. Seguidament, a València, a la seu d'Intersindical, l'11 de gener. I finalment, a Castelló , a l'IES Francesc Ribalta, el 25 de gener. Les tres presentacions comptaren amb gran afluència de públic.

ALL

Per a la conselleria d'Educació, per les retallades del Pla Edificant que afecten la construcció i reforma dels centres escolars. El Consell ha suprimit del pressupost 123 milions d'euros que anaven destinats a infraestructures educatives. La Plataforma per l'Ensenyament Públic ha iniciat mobilitzacions per a revertir la situació.

OLI

Per a la recent creada Xarxa Universitària per una Renovació Pedagògica Crítica i Compromesa Socialment, de la qual en forma part professorat de la Universitat Jaume I, Universitat de València i Florida Universitària. La xarxa aposta per una actualització de l'ensenyament que tinga en compte la memòria democràtica i el context social, amb un compromís per l'escola pública i inclusiva.

L'ADMISSIÓ D'ALUMNAT PER AL CURS 2024-2025

LA INCOMPATIBILITAT DEL DISTRICTE ÚNIC I LA LLIURE ELECCIÓ DE CENTRE

Jaume Fullana i Mestre
Membre de la Comissió d'Educació d'Escola Valenciana

Independentment de si s'aplica el principi zonal o el de districte únic, la normativa sobre admissió no obliga les famílies a escolaritzar els seus fills o filles en una zona o centre educatiu en concret, però sí que estableix unes prioritats en el cas de no existir places suficients per a atendre totes les sol·licituds d'admissió.

Amb caràcter general, les sol·licituds d'admissió en centres ubicats en la mateixa zona del domicili familiar han estat sempre majoritàries.

D'això, es desprén que són dos els factors principals que restringeixen la lliure elecció de centre per part de les famílies i que haurien d'orientar les polítiques educatives en matèria d'escolarització:

- la insuficiència de places escolars en zones properes al domicili
- i l'establiment d'un inadequat sistema de zonificació que contribueix que les famílies es vegen obligades a desplaçaments innecessaris.

En conseqüència, el principi de lliure elecció obliga l'administració educativa a assegurar una suficient oferta de places escolars en centres educatius pròxims als seus domicilis i, en el cas de no existir places suficients, establir un sistema de zones.

En el marc reglamentari actual s'estableix un model zonal. La ciutat d'Alacant compta amb 9 zones d'escolarització, la ciutat de Castelló amb 6 i la de València amb 21. Aquest model permet a les famílies obtindre una puntuació que els dona preferència per a accedir als centres que es troben en la mateixa àrea del seu domicili.

El projecte de la Conselleria d'Educació proposa per al curs 2024-2025 retornar al model de "districte únic" ja aplicat en anteriors governs del PP i que va suposar, com tots recordem, alts nivells de segregació educativa, la reducció de places escolars, el tancament d'aules en l'ensenyament públic i la promoció de centres concertats a través de cessions de sòl públic.

En cas d'aplicar-se aquest marc normatiu (i tot sembla indicar que sí), la puntuació pel criteri de proximitat domiciliària s'establiria en 10 punts de manera idèntica al model actual. No obstant això, amb la imposició de "zona ampliada" (el mal anomenat "districte únic") que abasta amb caràcter general tot el terme d'un municipi[1] , aquesta puntuació s'atribuiria a la pràctica totalitat de les famílies en detriment d'aquelles famílies que realment resideixen en zones properes als centres educatius. Assignar una puntuació per proximitat del domicili al centre educatiu (10 punts) i atorgar

Assignar una puntuació per proximitat al centre educatiu (10 punts) i atorgar la mateixa puntuació a tothom a través del sistema de districte únic vulnera el principi de proximitat real establit en la LOMLOE

la mateixa puntuació a tothom a través del sistema de "districte únic" constitueix una estratègia per a facilitar una percepció de les famílies distorsionada que vulnera el principi de proximitat real establit en la LOMLOE[2] ja que allunya la possibilitat de permetre les famílies obtenir una puntuació que els done preferència

El districte únic va suposar alts nivells de segregació educativa, la reducció de places escolars, el tancament d'aules en l'ensenyament públic i la promoció de centres concertats

per a accedir als centres que es troben en la mateixa àrea del seu domicili.

En definitiva, un mecanisme que consisteix a esmentar els principis establits en la LOMLOE però que els infringeix.

[1] *Article 6.1 del projecte de Decret .../2024 del Consell, pel qual es regula el procés d'admissió en els centres docents públics i privats concertats*

[2] *Article 84.2 de la Llei Orgànica 3/2020 per la que es modifica la Llei Orgànica 2/2006 d'Educació.*

Efectes segons tipus de zona: restringida o ampliada

Criteris	Zona influència restringida (Model actual)	Zona influència ampliada (Districte únic: nou model proposat)
Impacte ecològic	▪ Menor impacte ecològic. Evita grans desplaçaments en vehicles privats per a acudir als centres educatius.	▪ Major impacte ecològic. Implica grans desplaçaments innecessaris en vehicles privats per a acudir als centres educatius.
Competitivitat	▪ No promou la competitivitat entre centres educatius.	▪ Fomenta la competitivitat i rànquings entre centres educatius.
Inclusió	▪ Permet establir mesures específiques per a mitigar els efectes de la segregació residencial. ▪ Facilita una distribució equitativa d'alumnat amb NESE en centres de la seua àrea residencial.	▪ Impossibilita o dificulta una distribució equitativa d'alumnat amb NESE.
Integració social	▪ Major impacte en els llaços comunitaris. L'escola és un element d'integració social al barri o poble.	▪ Dificulta una escola com a element d'integració social al barri o poble.
Planificació educativa	▪ Obliga l'administració educativa a preveure centres educatius de proximitat.	▪ Permet a l'administració educativa resoldre l'oferta de places escolars d'acord amb la demanda, sense comptar amb la proximitat domiciliària.
Plurilingüisme	▪ Més possibilitats d'accés al coneixement de la llengua pròpia del País Valencià.	▪ Més limitacions i obstacles al coneixement de la llengua pròpia del País Valencià
Prioritats (Puntuació)	▪ Dificulta els empats de puntuació. ▪ Els empats es resolen amb criteris objectius	▪ Major possibilitats d'empats de puntuació que es resolen amb el punt addicional que atorguen els centres educatius.
Proximitat	▪ Facilita que es puga assignar a les famílies centre educatiu en la seua zona domiciliària. ▪ Major mobilitat sostenible i segura. ▪ Es redueix la despesa en ajudes en transport escolar (centres educatius a menys de 2 quilòmetres del domicili). ▪ Les ajudes de menjador, pel fet de no estar necessàriament associades a distància del domicili, es destinen prioritàriament a les famílies més vulnerables. ▪ Es generen vincles d'amistat amb els seus companys dins i fora de l'horari escolar.	▪ Restringeix la possibilitat d'algunes famílies d'accedir a centres educatius propers al domicili. ▪ La tria de centres allunyats de la zona domiciliària està condicionada als recursos de les famílies. ▪ Implica major despesa en ajudes de transport (centres educatius a més de 2 quilòmetres del domicili). ▪ Promou la desvinculació amb l' entorn. ▪ Es generen vincles d'amistat únicament dins de l'horari escolar.
Qualitat educativa	▪ No són les famílies les que han de cercar centres educatius excel·lents, sinó que és l'administració qui ha de garantir l'excel·lència de tots els centres educatius.	▪ Relega en les famílies la recerca del "millor" centre educatiu i suposa que tothom compta amb els mateixos coneixements i amb la mateixa informació per a escollir-lo.

DISTRICTE ÚNIC

DISTRICTE ÚNIC, L'ANTÍTESI DE LA LLIBERTAT

L'escola pública no pot perdre el seu paper d'integradora i generar una distribució desigual de l'alumnat entre els centres educatius en funció de les seues característiques socioeconòmiques, culturals i ètniques i que lesionen dos drets fonamentals: el dret a una educació inclusiva i el dret a no patir discriminació.

Confederació d'AMPA Gonzalo Anaya

Tot i que la normativa dels últims anys afavoria la planificació de l'oferta de places escolars públiques, la segregació de l'alumnat en determinats centres educatius i àrees escolars continuava generant desequilibris en l'admissió. Per això, era necessari posar en marxa més mecanismes per a pal·liar el model de sistema educatiu segregador, per avançar cap a un sistema educatiu públic que siga garantia de qualitat i d'equitat. Malgrat això, contràriament, ara el nou govern ha començat el procés per a la implantació del districte únic escolar, acció que significa pegar encara més passos arrere en el sistema d'admissió d'alumnat en l'escola pública, sota una falsa idea de llibertat d'elecció de les famílies. Però, què s'amaga darrere d'aquesta demagògia?

El districte únic és l'antítesi de la paraula llibertat, ja que aquesta llibertat, en realitat, és un privilegi que cedeix la gestió de les admissions a les escoles. L'engany és gran quan diuen que aquest districte dona llibertat a les famílies, perquè a partir del moment que s'implanta la zona única, qui escull és el centre escolar. L'experiència passada en alguns territoris i diverses recerques acadèmiques ho demostra; com la de Save the Children en el seu informe *Mézclate conmigo,*

El districte únic és l'antítesi de la paraula llibertat, ja que aquesta llibertat, en realitat, és un privilegi que cedeix la gestió de les admissions a les escoles

l'estudi *El mapa escolar a la ciutat de València,* dirigit per José Manuel Rodríguez-Victoriano, Laura Martínez Junquero i Borja de Madaria Escudero, o el llibre *El negoci de les aules,* del periodista Moisés Pérez. En territoris, com ara la Comunitat de Madrid, on funciona la zona única des de fa molt de temps, s'ha demostrat que els centres concertats accepten només un 6% de l'alumnat amb necessitats especials, enfront d'un 20% que acaba en les escoles públiques.

Aquesta "llibertat" privilegiada també és classista, perquè al cap i a la fi seran les famílies amb més recursos econòmics les que aprofiten aquest nou decret d'admissió per a matricular els fills i filles en centres concertats i privats lluny del seu lloc de residència. Com a conseqüència, les escoles estaran segregades per la capacitat econòmica de les famílies.

Per tant, aquest districte segregador no assegurarà l'equilibri ni el repartiment de l'alumnat en totes les aules, per la qual cosa, unes aules estaran plenes i altres hauran de tancar perquè estaran buides o sota els mínims marcats per la Conselleria. De la mateixa manera que en unes aules es concentraran alumnes amb necessitats educatives especials i amb desigualtats socials. Així doncs, la zona única afavoreix la discriminació i segregació, no avancem en igualtat d'oportunitats i va en contra d'una escola diversa i plural on educar a xiquets i xiquetes, amb el risc que açò suposa per a garantir la diversitat a l'aula. Els centres educatius públics acaben per escolaritzar un percentatge major d'alumnat amb necessitats educatives especials i d'alumnat en situació de vulnerabilitat.

Per últim, cal esmentar que aquesta forma d'admissió afavoreix la mercantilització de l'educació i el negoci de la concertada, ja que els centres escolars concertats cobren quotes a les famílies tal com s'exposa a l'Informe *Estudio de Cuotas y Precios de Colegios Concertados* elaborat per la Confederación Española de Asociaciones de Padres y Madres de Alumnado (CEAPA) i l'Associació de Colegios Privados e Independientes (CICAE). Aquest model degrada l'educació pública, l'única que garanteix la igualtat d'oportunitats. Encara que, tal com indica el decret d'admissió, per a accedir a un centre educatiu públic o concertat en cap cas el centre educatiu pot percebre quantitats de les

Aquesta "llibertat" privilegiada també és classista, perquè al cap i a la fi seran les famílies amb més recursos econòmics les que aprofiten aquest nou decret d'admissió

famílies per rebre un ensenyament de caràcter gratuït, ni exigir aportacions en concepte de matrícula o per reserva de plaça, com tampoc imposar a les famílies aportacions a fundacions o associacions, la realitat és que les famílies dels centres concertats fan aportacions econòmiques que impossibiliten que les famílies amb recursos més baixos puguen escolaritzar filles i fills en els centres concertats.

A més, aquest model d'admissió promou un sistema molt poc sostenible. La zona única provoca desplaçaments innecessaris en vehicles privats de l'alumnat ocasionant caos i contaminació als nostres pobles i ciutats, mentre que les zones escolars faciliten que les xiquetes i els xiquets s'escolaritzen al seu barri: un espai emmarcat en el seu entorn més proper i en la comunitat en la qual viuen, criteri principal de les famílies a l'hora de triar escola. Quan els duem a altres col·legis, els estem desvinculant del seu entorn, els generem uns vincles magnífics a l'escola, però amb companys i companyes amb els quals després no conviuen.

Aquesta forma d'admissió afavoreix la mercantilització de l'educació i el negoci de la concertada, ja que els centres escolars concertats cobren quotes a les famílies

Així les coses, les famílies continuarem reivindicant i exigint la paralització d'aquest nou decret que clarament incompleix els articles 86 i 87 de la LOMLOE, perquè no té en compte el criteri de proximitat del domicili, perquè no escolta les administracions locals com marca la LOMLOE, preceptivament, i perquè no garanteix l'equilibri en la distribució de l'alumnat. Defenem que les aules han de ser un espill de la societat i ensenyar a viure i a conviure en un món divers on totes les persones tenim les mateixes oportunitats i per això tant els centres públics com els concertats tenen l'obligació d'acollir tota la diversitat de l'alumnat sense diferències, garantint l'accés i distribuint l'alumnat amb equilibri i planificació.

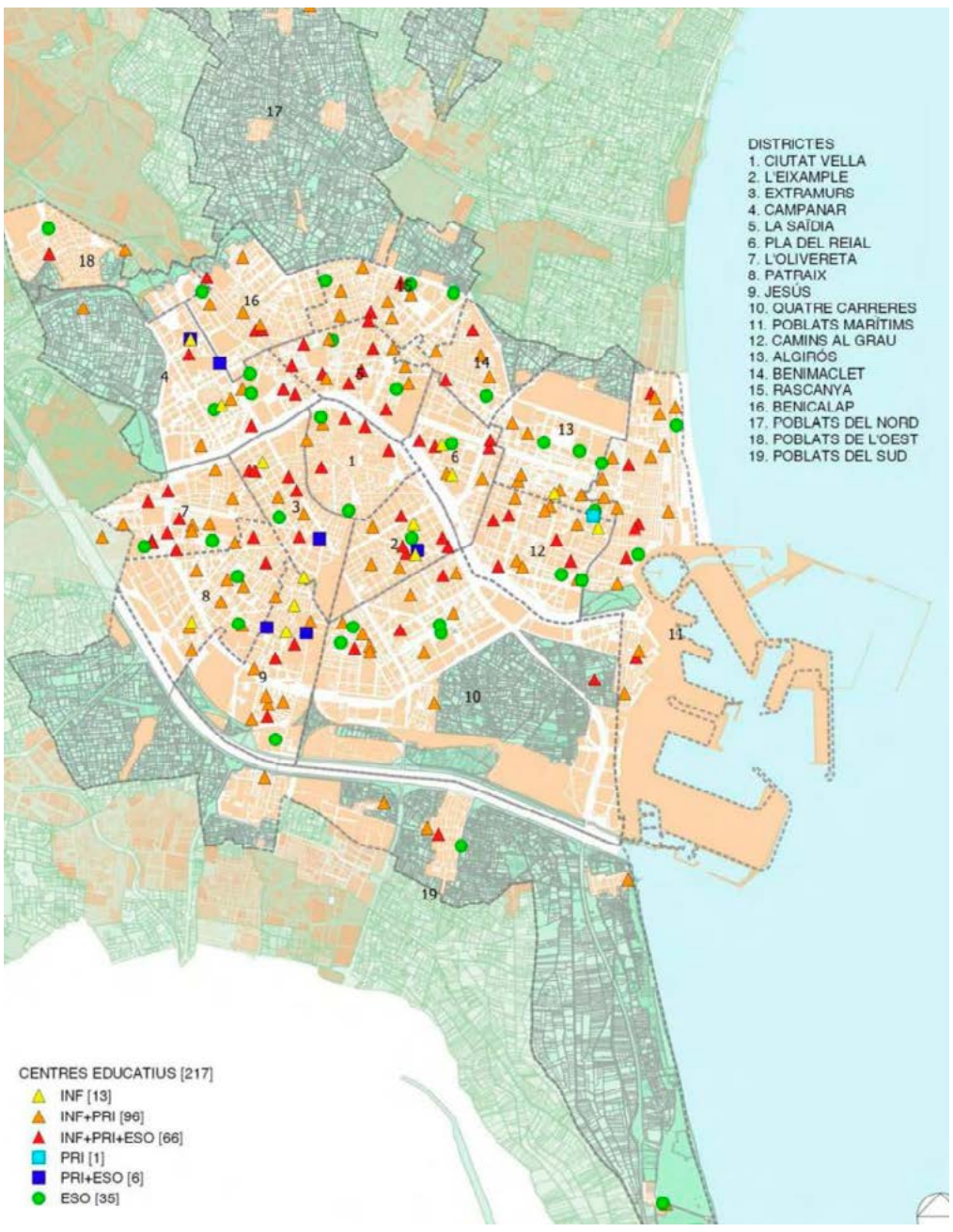

Imatge del citat Informe sobre el Mapa Escolar de València

ENTREVISTA: JOSÉ MANUEL RODRÍGUEZ-VICTORIANO I BORJA DE MADARIA, PROFESSORS DE LA UNIVERSITAT DE VALÈNCIA I COAUTORS D'UN ESTUDI SOBRE EL MAPA ESCOLAR DE VALÈNCIA

"EL DISTRICTE ÚNIC FONAMENTALMENT ÉS UN NEGOCI PER A L'ESCOLA CONCERTADA"

La Universitat de València ha editat el llibre *La reproducción de las desigualdades sociales en el sistema educativo. El mapa escolar de València,* un treball que l'entorn mediàtic del PP ha intentat desprestigiar i evitar que es publicara. En la investigació es donen les claus empíriques per a saber que el districte únic és segregador i dificulta la igualtat en l'escola. Raonem amb dos dels autors, els professors José Manuel Rodríguez-Victoriano i Borja de Madaria.

Borja de Madaria i José Manuel Rodríguez, amb l'estudi sobre el mapa escolar de València

Vicent Xavier Contrí
Àrea de Publicacions i Comunicació

Com es va iniciar l'estudi?
José Manuel Rodríguez. És una petició que fa l'Ajuntament de València en 2015, després de la derrota del PP. I ho fa per una raó, el Consell Escolar Municipal (CEM) té una atribució, que és proposar a la Conselleria quina és la distribució de l'educació obligatòria. Fins a eixe moment tot s'havia resolt a través de les ordres del govern local o de Rita Barberà; bàsicament per afavorir els interessos de l'escola concertada i privada. És a dir, el CEM proposava allò que li ordenaven, sense cap fonamentació empírica. Quan entra Maria Oliver com a regidora d'Educació pensa que per a l'assignació escolar cal un estudi i se signa el conveni Ajuntament-Universitat.

A qui beneficia el districte únic a València?
J. M. R. Fonamentalment és un negoci per a l'escola concertada. Té dues realitats. Una d'ordre ideològic i una altra d'ordre empíric, en funció del lloc concret on s'aplica. Com a realitat ideològica és la forma que té l'escola concertada de fer negoci amb l'educació obligatòria sostinguda amb diners públics.
Borja de Madaria. El conjunt de polítiques que hi ha sota el paraigua del districte únic beneficia sobretot aquells centres que tenen una oferta en les zones on hi ha menys demanda. A València beneficia els grans col·legis religiosos del centre, perquè s'han perdut habitants en la part antiga i no hi ha demanda.

Però com podem saber amb certesa què significa el districte únic?
J. M. R. Cal entendre la caixa negra del districte únic com a ideologia. Sintetitza dues polítiques educatives i dues maneres diferents d'entendre la realitat escolar. La primera és la de la confrontació de l'escola pública i l'escola privada concertada. Per una banda, uns entenen l'escola publica com a l'eina fonamental per desenvolupar l'educació obligatòria i altres que l'escola concertada té la mateixa entitat que la pública i ha de ser finançada per l'administració.

I la segona confrontació de la qual parla?
J. M. R. És el conflicte entre equitat educativa i la llibertat d'elecció de centre. És un fals conflicte. Hi ha sectors que entenen que el que és fonamental en l'ensenyament obligatori és l'equitat educativa, és a dir, que tots els centres públics tinguen la mateixa qualitat. Després hi ha sectors socials que entenen que la llibertat d'elecció està per damunt de qualsevol consideració. Els primers són les mares, pares i sindicats que entenen que des del l'Administració s'ha de resoldre la qüestió de la qualitat educativa i que siga semblant per a tota la població. Els altres sectors són, fonamentalment, els grups empresarials de l'educació i els sectors religiosos i conservadors. El districte únic és la manera que concreta aquesta elecció entre escola privada sostinguda amb diners públics i llibertat d'elecció de les famílies. És a dir, beneficia els sectors privilegiats. La confrontació clau de l'assumpte és "com no he de tindre llibertat d'elecció de centre escolar". Pareix de sentit comú, tot el món té capacitat de triar però només té la capacitat de tria real si partim d'una equitat social real. Com que l'equitat social real no existeix, no pot haver-hi una llibertat d'elecció real de centre educatiu.

Una família de València, dels Poblats Marítims (on hi ha concentració d'escoles públiques) podrà portar la seua filla a una escola privada concertada de l'Eixample (on a penes n'hi ha de pública)?
B. M. Ahí està la trampa. Això és important per a comprendre per què és fals el debat entre llibertat i equitat. Perquè aquesta llibertat no existeix, o si existeix, només és per als centres i per a determinades famílies que puguen negociar o fer vincles amb les escoles més sol·licitades i, per tant, aconseguir l'entrada dels alumnes. Una família dels Poblats Marítims que vullga escolaritzar el seu fill a la zona de Cánovas ho farà en la mesura que tinga un lligam amb el centre. Però això també passarà amb les famílies que visquen al costat del centre privat concertat; sense el vistiplau del centre no podran entrar. Hauran de demostrar que poden pagar la quota o que tenen un ideari semblant al del centre, perquè si no és així, s'hi quedaran fora. Al remat, els centres privats concertats tindran més demanda que oferta i triaran a qui ells vullguen i no la gent que haja exercit aquesta llibertat d'escollir.

Els centres privats concertats tindran més demanda que oferta i triaran a qui ells vullguen

I si la Conselleria obligara la concertada a eliminar les quotes per alumne, posara més autobusos escolars per a exercir aquesta suposada llibertat de centre i tots els menjadors escolars costaren el mateix?
B. M. Tindria igual. Mai n'hi hauria prou oferta per a tanta demanda en un mateix centre. No podran incrementar les places per la seua capacitat. L'oferta mai podrà satisfer la demanda.
J. M. R. Si tots els centres tingueren la mateixa qualitat educativa, quin motiu tindria la gent per a demanar segons quines escoles? Per exemple, jo soc de la secta de l'Opus Dei i el col·legi que em correspon per proximitat, que és el centre més adient en termes pedagògics, educatius i ecològics, va i resulta que no és del meu ideari. Aleshores demane una escola de la meua secta, per exemple el Guadalaviar (un centre de xiques). Si hi haguera equitat, no hi hauria cap problema. Però si soc d'ètnia gitana i visc a Natzaret pot passar que quan arribe al centre, la direcció pense que no tinc el perfil per a l'escola. I com m'evita? De dues maneres. Quan no hi havia districte únic s'eliminaven candidats utilitzant l'entrevista personal fent-los saber que no eren benvinguts a través de preguntes del tipus "Sou casats? Com són les vostres relacions sexuals?". Amb la proposta del districte únic amb el punt que dona el centre entraràs o no. És a dir, la llibertat d'elecció no existeix. Únicament existeix per als privilegiats.

Tot el món té capacitat de triar però només té la capacitat de tria real si partim d'una equitat social real

Tenim dades del que significarà el districte únic a mitjà o llarg termini?
J. M. R. En l'Observatori sobre la Segregació Escolar en l'Estat es constata que en la Comunitat de Madrid, que porta molts anys aplicant el districte únic, hi ha una extensió descontrolada del negoci privat en l'educació, una reducció del nombre d'estudiants en centres públics de manera alarmant i un augment de la segregació escolar per classes socials.

Han rebut pressions polítiques per no traure l'estudi?
J. M. R. El PP va començar un procés de persecució política contra mi en posar-se en marxa l'estudi. L'argument era que havia estat vinculat al comité ciutadà de Podem. Però l'origen era que el PP tractava d'evitar la investigació. Després començà la persecució judicial amb una denúncia penal. El procés va durar dos anys fins a l'arxivament. Va caure en mans d'un jutge que havia estat escollit per Francisco Camps com a representant del Consell Jurídic Consultiu.

ACCIÓ SINDICAL

EL MORTER

DIGNIFIQUEM LES JUNTES DE PERSONAL

Joan Blanco

La negociació col·lectiva en el sector de les administracions públiques va nàixer amb notables deficiències respecte de la que és possible realitzar en la resta de sectors laborals. Ací ni es negocien convenis que globalitzen la relació de treballadors i treballadores amb l'empresa (l'Administració), ni tampoc abunden els acords amb força jurídica suficient perquè no siguen incomplits.

L'existència de les meses de negociació va nàixer replenes de competències consultives, possibilitats de negociació i mil maneres de burlar la representativitat real de treballadores i treballadors pel desviament de l'àmbit de negociació més directe cap a sistemes de representació institucional estables o ocasionals en què només algunes forces sindicals estan legitimades.

La cadena més baixa de la capacitat negociadora correspon a les juntes de personal, que en teoria es corresponen amb els comités d'empresa d'altres sectors, que ostenten el rècord de competències indeterminades: rebre informació, emetre informes, ser escoltats, "vigilar" el compliment de normes, etc.

Però, tot i la feblesa de les competències, l'Administració educativa valenciana incompleix reiteradament les poques obligacions que té i cada obtenció d'informació es converteix en una batalla interminable. De la possibilitat de "vigilar", ni parlar-ne.

Així i tot, des que es van fer les primeres eleccions sindicals en 1987, les juntes de personal han estat determinants per a garantir els drets laborals en situacions com els arranjaments escolars, els casos d'expedients disciplinaris, de responsabilitat civil o d'assetjament del professorat, el seguiment de les substitucions i la dotació de plantilles, la infraestructura dels centres o els problemes de salut laboral i de convivència.

Perquè això haja sigut possible, el treball conjunt dels diferents sindicats ha sigut clau. D'una part, les meses de negociació han sigut un àmbit més general i institucional i més propens a marcar les línies pròpies de treball de cada sindicat i, per tant, a ressaltar-ne les diferències. Però, d'altra banda, les juntes de personal, per la seua major proximitat al professorat i la vinculació a les competències de les direccions territorials, més limitades i diferents de les de les meses de negociació, han sigut tradicionalment el lloc on el treball sindical unitari i l'esforç per trobar els punts de confluència han donat millors fruits.

Aquesta dinàmica s'ha trencat en els darrers anys per la utilització partidista del treball col·lectiu de les juntes, convertint-les en un espai on escenificar les diferències i limitar la capacitat d'encontres. Les juntes de personal, per la intervenció d'alguns sindicats, estan convertint-se en un parlamentarisme buit allunyat de la seua capacitat i competències en què no interessa construir cap intervenció comuna sinó buscar la manera de destruir el treball d'altres forces sindicals.

La inacceptable manera d'exercir el treball en àmbits de la política espanyola o internacional on prioritzant els exabruptes, les mitges veritats, la manipulació de les fonts, etc., s'obri camí també en el treball sindical en l'ensenyament. És urgent tallar aquesta dinàmica de guerra de cartellets i d'informacions esbiaixades per demostrar qui és més capaç de destruir al del costat perquè d'eixa batalla només obtindrà rèdits l'administració per a continuar fent una política que castiga les juntes de personal com la part més pròxima a la defensa de drets de les treballadores i treballadors de l'ensenyament.

ES REPETEIX EL CONCURS DE TRASLLATS ESTATAL DE SECUNDÀRIA DEL CURS 2022/23

NO ES REPETIRÀ EN EL COS DE MESTRES, TOT I QUE LES SENTÈNCIES TAMBÉ L'AFECTEN, PERQUÈ JA ES VAN OFERIR LES PLACES DEL CONCURS DE MÈRITS AL CONCURS DE L'ANY PASSAT, SEGONS CONSELLERIA

En el moment de tancar l'edició d'aquest Allioli, la Conselleria ha publicat l'adjudicació provisional de la repetició del concurs de trasllats de Secundària i resta de cossos. En total s'han oferit 6.670 places, 1.782 més que en el concurs de mèrits i 4.194 més respecte al concurs de trasllats de l'any passat, que ara es repeteix. Les places oferides en el concurs 2022/23 no es modifiquen, simplement se n'afegeixen les 4.194 places esmentades. En aquestes places, també s'han incorporat les 1.597 del concurs oposició d'estabilització de 2023, malgrat que la sentència només parla de les places del concurs de mèrits, però com que també són estructurals s'han afegit al concurs per evitar qualsevol recurs posterior.

El concurs de trasllats del cos de mestres 2022/23 no es repetirà, ja que es van oferir més places que en el concurs de mèrits, de manera que ja es va donar compliment a la sentència.

La Conselleria va informar que la simulació del concurs de l'any passat, duta a terme pel Ministeri, afectava més de 1.000 persones que canviaven de destí definitiu. Hi ha 772 persones que no tenien destí i que ara sí que han estat adjudicades, de les quals 53 són d'altres territoris.

La Conselleria intentarà executar també el concurs actual, tot i que no poden comprometre's que siga així per qüestió dels terminis. En tot cas, el concurs del cos de mestres actual continuarà sense problemes.

CCOO, sindicat que va presentar el recurs contra el concurs del curs passat, va proposar que els qui tenen destí actualment i vulguen mantindre'l en cas que els donen una plaça nova, ho puguen fer. La Conselleria va aclarir que aquesta proposta és il·legal perquè es repeteix tot el concurs i, per tant, l'adjudicació actual no existeix.

STEPV va traslladar a la Conselleria una sèrie de preguntes, com per exemple, si la data de presa de possessió, una vegada es repetisca el concurs, serà la de l'1 de setembre del 2023 i la Conselleria va contestar que aquesta qüestió està en mans dels serveis jurídics per aclarir-ho.

Recordem que en desembre de 2023 es van conèixer dues sentències de dos tribunals contenciosos-administratius de València segons les quals calia incorporar al concurs de trasllats estatal del curs passat les 7.555 places oferides en el concurs de mèrits.

La Conselleria va presentar recursos contra les dues sentències per guanyar temps i fer consultes al Ministeri de qui depèn l'adjudicació del concurs de trasllats (tant estatal com autonòmic) i a la qual va demanar dur a terme un pilotatge, és a dir, una simulació, sobre com resultaria la repetició del concurs de trasllats afegint totes les places que exigeixen les sentències.

Finalment, la Conselleria manté el recurs a la sentència del cos de mestres però ha retirat el de secundària i resta de cossos, ja que en el concurs de trasllats del cos de mestres es van oferir més places que les oferides en el concurs de mèrits, per la qual cosa veuen molt viable que el recurs presentat per la Conselleria puga prosperar. En el concurs de l'any passat es van oferir 2.800 places mentre que al concurs de mèrits 2.667. Per tant, la sentència en el cos de mestres no té sentit, segons indica la Conselleria.

En canvi, en Secundària i resta de cossos, es van oferir 4.888 places en el concurs de mèrits i, per contra, en el concurs de trasllats només 2.517.

Respecte a la noves places oferides provisionalment, el Sindicat va posar a disposició de les persones participants i dels centres un formulari per recollir al·legacions i presentar-les a Conselleria. Cal dir que molts centres han informat al sindicat que s'estaven oferint més places de les que realment existeixen, aspecte que es va traslladar a la Conselleria perquè ho estudiara.

STEPV ES POSICIONA CONTRA EL DISTRICTE ÚNIC

STEPV rebutja el districte únic que introduirà el nou govern en el decret d'admissió de l'alumnat per al pròxim curs. Un model que únicament beneficia la patronal de la concertada i afavoreix la segregació escolar.

Al desembre, el Sindicat es va oposar a l'esborrany i, al febrer, a l'ordre prèvia al decret. STEPV demana la supressió de la puntuació de «Circumstància específica» que pot afegir cada centre educatiu. Aquesta puntuació és una fórmula perquè el centre trie l'alumnat.

Una altra novetat de la normativa és una proposta per a poder botar-se la reserva inicial de places de compensació educativa en determinats centres amb l'argument de la llibertat d'elecció de centre per part de les famílies, fet que impedirà una matriculació equitativa de l'alumnat tal com marca la LOMLOE i la normativa autonòmica d'inclusió. El Sindicat proposa el repartiment d'aquest alumnat de manera equitativa.

CAMPANYES DE LA CONFEDERACIÓ D'STEs-INTERSINDICAL

PER LA INTEGRACIÓ DE TOT EL PROFESSORAT EN EL COS A1 I PER LA JUBILACIÓ ALS 60 ANYS

EL MINISTERI D'EDUCACIÓ ÉS L'ÒRGAN COMPETENT PER A TIRAR AVANT LES DUES MESURES

Per la integració de tot el professorat en el cos A1

L'Estatut Bàsic de l'Empleat públic (EBEP) estableix els requisits per a accedir als diferents cossos i escales en què es divideix el conjunt de la Funció Pública. En el cas d'educació, el professorat es classifica en el grup A, però en dues subescales diferents: A1 (secundària —incloent-hi les especialitats d'FP que s'hi acaben d'integrar—, EOI i Ensenyaments Artístics) i A2 (Mestres, Sectors Singulars de la FP i Mestres de Taller dels ensenyaments artístics), amb les diferències retributives corresponents.

La classificació entre l'A1 i l'A2 es realitza, segons l'EBEP, en funció del nivell de responsabilitat de les funcions a exercir i de les característiques de les proves d'accés, a més de la titulació exigida en les esmentades proves, que per a tots els cossos és el títol de Grau (i en alguns casos d'altres titulacions declarades equivalents a l'efecte de docència).

STEPV entén que tot el professorat té les mateixes responsabilitats, el mateix sistema d'accés (concurs oposició) i es requereix la mateixa titulació per a accedir a la docència (Grau). En canvi, les retribucions del cos A2 són menors que les del cos A1, entre altres condicions laborals. Per què?

A més, comptem amb un antecedent molt recent: la integració al cos de secundària i, per tant, a l'A1, d'una part del professorat de l'actual cos a extingir de professorat tècnic d'FP (A2).

Entenem que la resta del professorat de l'actual cos d'A2 també hauria d'integrar-se a l'A1, incloent-hi també el professorat que va entrar en el sistema educatiu amb titulacions diferents de les universitàries, basant-nos en el principi "A igual treball, igual salari". Al País Basc, per posar-ne un exemple, el PTFP ja fa anys que compta amb un complement d'equiparació salarial al cos de secundària. Ja és hora que s'estenga a tots els cossos mitjançant la integració a l'A1.

Per la jubilació de tot el professorat als 60 anys

D'altra banda, STEPV i els STEs llancen també una campanya perquè tot el professorat es puga jubilar als 60 anys. Des de la declaració de classes passives a extingir en 2011, tot el professorat, també el funcionariat de carrera, es regeix pel règim de la Seguretat Social per a jubilar-se, fet que provoca l'ajornament de la jubilació.

El Sindicat considera que és una mesura discriminatòria i reclama al Ministeri la recuperació als 60 anys de l'edat de jubilació del professorat amb les mateixes condicions i garanties que el funcionariat de carrera anterior a 2011.

SUPORT AL COL·LECTIU DE GRADUATS I GRADUADES EN FILOLOGIA CATALANA

L'ampliació de les titulacions requerides per a accedir a places de Valencià en difícil cobertura ha perjudicat els graduats i graduades en Filologia Catalana

Fa uns quants cursos, la Conselleria d'Educació va decidir unilateralment ampliar les titulacions per a accedir a les places de difícil cobertura de l'especialitat de Valencià, moltes de les quals no tenen relació amb la filologia. Aquest fet està dificultant que les persones graduades de Filologia Catalana que volen accedir a aquestes places des de fora del sistema educatiu, pràcticament no puguen accedir-hi.

Ja durant el govern del Botànic, STEPV va estar en contacte amb representants del col·lectiu i va gestionar entrevistes amb la Direcció General de Personal per intentar solucionar el problema. De moment, però, la problemàtica persisteix, malgrat que el Sindicat també ha tornat a posar sobre la taula la problemàtica davant dels nous responsables d'educació.

La solució més factible seria obrir permanentment les borses de treball, amb les titulacions requerides de Filologia Catalana. D'aquesta manera, les persones graduades que no estan encara en la borsa de treball accedirien a les places de valencià en les adjudicacions contínues i no per difícil cobertura, on tenen prioritat persones pertanyents a altres borses de treball i que en la majoria dels casos no són de Filologia Catalana. Aquesta mesura també facilitaria que les persones acabades de graduar d'altres especialitats puguen accedir directament a la respectiva borsa de treball.

La Conselleria d'Educació està estudiant la proposta d'obrir les borses de treball amb el departament d'Informàtica, que seria la solució, com hem dit adés, més efectiva.

Altres solucions, mentre s'implementa l'anterior, seria retornar a la llista de titulacions originals en difícil cobertura, similar a les titulacions exigides en Castellà o, com a mínim, que tingueren prioritat els graduats en Filologia Catalana.

STEPV FA COSTAT ALS AGREDITS EN ELS INSTITUTS DE VILALLONGA I ALBERIC

El Sindicat va anar als dos centres per interessar-se per les persones agredides, traslladar-los el seu suport i oferir l'assessorament que necessiten

Darrerament hem hagut de lamentar dues agressions en dos instituts valencians. En l'institut de Vilallonga (Safor) un professor va ser agredit per un alumne i en l'institut d'Alberic (Ribera) un alumne va agredir un altre amb un ganivet.

Precisament, STEPV havia demanat a la Conselleria dies abans de les agressions la publicació del protocol d'agressions al professorat, negociat el juny passat, però encara no publicat. També va demanar una reunió urgent a la directora general d'Inclusió per a tractar la qüestió.

STEPV DENUNCIA EN LA INSPECCIÓ DE TREBALL QUE NO S'ATENEN ELS RISCOS PSICOSOCIALS GREUS EN LA CONSELLERIA D'EDUCACIÓ

La Unitat de Resolució de Conflictes (URC) no s'ha reunit des del 18 de juliol de 2023

En una nota de premsa anterior, del 16 de maig de 2023, ja es va advertir que no hi havia una atenció efectiva als riscos psicosocials del professorat i, atés que la situació ha empitjorat, era una obligació informar a l'organisme competent perquè no es vulneren els drets de les persones treballadores afectades.

Per això, STEPV ha presentat denúncia en la Inspecció de Treball de València i en breu es realitzarà a Castelló i Alacant.

L'Administració ha sigut advertida en reiterades ocasions de la inoperativitat de l'URC (Unitat de Resolució de Conflictes) si no es modificava tant el protocol d'assetjament laboral com el seu reglament, però la situació està en punt mort.

LA CONFEDERACIÓ D'STEs VA DE CONGRÉS

La Confederació d'STEs és l'organització que agrupa en el conjunt de l'estat els diferents Sindicats de Treballadores i Treballadors de l'Ensenyament i a la qual pertany STEPV. Els STEs són les organitzacions més votades de l'ensenyament.

De l'11 al 14 d'abril celebrarà el seu congrés a la ciutat de Valladolid. Durant quatre dies quasi dues-centes persones debatran en ponències i panells diferents qüestions relatives al present i al futur de l'educació com la burocratització, feminisme, coeducació, plans d'igualtat educatius i l'educació sexual i afectiva; personal interí després de l'estabilització; implantació de la LOMLOE; universalització del primer cicle de l'educació infantil; nova llei de l'FP; reforma dels ensenyaments artístics; recuperació de drets laborals perduts; jubilacions docents; implantació dels àmbits en l'ESO; l'educació inclusiva o la LOSU. Un tractament especial tindrà l'Estatut Docent.

En el marc del congrés tindrà lloc una conferència internacional de sindicats d'ensenyament amb la participació de més de trenta organitzacions.

ENSENYAMENT PRIVAT

JORNADA FORMATIVA SINDICAL PER A DELEGADES I DELEGATS DEL SECTOR D'ENSENYAMENT PRIVAT D'STEPV

STEPV- Ensenyament Privat

Un any més, el passat divendres 16 de febrer, es va celebrar a la seu del Sindicat de València la jornada d'Ensenyament Privat Concertat d'STEPV-Iv amb l'objectiu principal de divulgar i informar d'aquelles reivindicacions i aspectes més destacats del sector les persones delegades dels distints convenis que treballen en el sector de privada.

La jornada d'enguany va registrar una participació nombrosa, ja que al voltant d'una

La jornada va registrar una participació nombrosa, al voltant d'una trentena de professionals dels distints centres i comarques del País Valencià

trentena de professionals dels distints centres i comarques del País Valencià van poder conéixer de primera mà els temes que afecten directament les persones treballadores dels centres del sector d'ensenyament privat. Vam posar l'accent sobretot en el sector d'educació privada-concertada, on vam explicar a les nostres delegades i delegats el que fa anys que reclamem a la Conselleria actual i que passa per reactivar de forma regular i sistematitzada la Comissió de Seguiment per a tractar un calendari de temes pendents que caldria abordar amb certa urgència, com és, per exemple, la negociació de les plantilles (sobretot en els centres d'educació especial específics), concretar la negociació de la nova ordre de pagament delegat per a arribar a signar un acord definitiu al més prompte possible, i reactivar la borsa de treball de centres en crisi que afecta els docents que es queden sense lloc de treball per pèrdua d'unitats.

A més a més, s'hi van abordar els punts següents:

- Actualitat de les pensions i les jubilacions.
- Els serveis jurídics i la salut laboral: baixes laborals, nòmines, paga d'antiguitat, permisos, entre d'altres.
- Dinàmica de grup: cohesió grupal.
- Reflexió sobre la jornada i la dinàmica.

Al llarg de la jornada, es va propiciar un intercanvi d'experiències entre els assistents que va generar debat i un col·loqui enriquidor.

Membres del Secretariat Nacional de Privada, així com el seu equip de permanents, van concloure la jornada agraint l'assistència de les persones delegades que han pogut estar entre nosaltres aquesta vegada, i esperant de bon grat que l'assistència a futures jornades en el sector siguen tant profitoses com la que acabàvem de viure.

DOCENTS O BURÒCRATES?

Aleixandre Vercher Grau
STEPV Ensenyament Privat

Les dades són les que són, i són inapel·lables. Una enquesta recent, publicada al diari El País, ens confirma que el 84% del professorat es queixa que no té temps per a preparar les classes adequadament, perquè s'han de dedicar a omplir informes, fer programacions, i a molts altres afers burocràtics. Paral·lelament, diferents estudis revelen que un 40% dels i les docents reconeix haver sofrit ansietat o esgotament físic i mental que, en molts casos, deriven en baixes laborals, o inclús abandonaments de la professió docent.

Dit açò, com podem atendre, en aquest context, la diversitat de l'alumnat i adaptar-nos a les seues necessitats específiques?

El temps que el professorat, i principalment també els equips directius, han de dedicar a emplenar papers cada vegada és més asfixiant, i comporta que hi haja menys temps per a dedicar a establir una bona comunicació i coordinació entre els equips docents, i amb els pares i mares, i a atendre

El 84% del professorat es queixa que no té temps per a preparar les classes adequadament, perquè s'han de dedicar a molts afers burocràtics

d'una manera individualitzada l'alumnat i les famílies. El professorat ja no sap ben bé com fer-ho, si la major part del temps s'utilitza per a altres tasques, diguem-ne gens pedagògiques.

STEPV-Iv fa ja molt de temps que denuncia aquesta situació, i de fet, s'han convocat diferents concentracions, i fins i tot els mateixos equips directius van elaborar un manifest per fer paleses les seues mancances i reivindicacions.

L'aplicació dels nous currículums derivats de la LOMLOE, la reformulació de les programacions didàctiques, l'adaptació a la nova normativa, etc., està suposant una ingent, i ens atrevim a afirmar, que en molts casos, absurda burocràcia, que resta qualitat a l'ensenyament, ja que lleva temps per a dedicar-nos al que realment és important: el disseny, i la planificació de les nostres classes, i l'atenció adequada a l'alumnat.

Hem de fer un bon pensament al respecte perquè ja està passant factura al professorat, que cada vegada se sent més frustrat, esgotat i cremat. Allò que és una professió en principi i en molts casos vocacional, molts ja no la senten així perquè se senten més administratius que docents.

Però, com es podria revertir o pal·liar açò? En aquest cas, la solució no és massa difícil i passa per allò que STEPV-Iv ha demanat i exigit des de fa ja massa temps. Es podria resumir així:

- Reducció de la burocràcia absurda i innecessària
- Dotació de personal d'administració i serveis (PAS) per a tots els centres educatius.
- Augment de les plantilles
- Reducció d'hores lectives en tot el sistema educatiu. I ací cal un apunt. Hem de pensar que en el cas de la privada-concertada, tant el professorat de primària com de secundària, té 25 hores encara.
- I com no, reducció real de ràtios per a poder atendre i donar una atenció de qualitat i més personalitzada al nostre alumnat.

Fet i fet, tot açò es podria resumir en poques paraules: es tracta de creure de veritat en l'educació. Perquè quan es creu vertaderament en una cosa, s'estima. I quan s'estima, s'inverteix en el que és necessari: en temps, en accions, i per descomptat, també en diners, que fa molta falta.

Anfiteatre de l'Aulari II de la Universitat d'Alacant

LA (IM)POSSIBLE VIDA DEL PROFESSORAT UNIVERSITARI EN L'ESTAT ESPANYOL

Esperanza Navarro-Pardo
Universitats-STEPV

Actualment, la societat demana que la ciència siga responsable, és a dir, transparent, íntegra i diversa però, com veurem, la universitat espanyola —principal àmbit de desenvolupament científic a l'esfera estatal — no sembla funcionar amb transparència, integritat ni diversitat, especialment pel que fa a una part essencial d'aquesta, els seus treballadors i treballadores. La situació actual, juntament amb algunes variables més, tant universitàries com de l'ecosistema productiu i científic estatal, expliquen la migració de cervells que, any rere any, es produeix només en una direcció: des de l'Estat cap a la resta del món.

No és fàcil plantejar les dificultats, els requisits laborals absurds i les situacions abusives d'un col·lectiu que, moltes vegades, s'ha considerat tradicionalment privilegiat en el món laboral: intentarem resumir-ho.

Cal assenyalar que no té res a veure el col·lectiu de professorat universitari del segle XX amb l'actual. Això és conseqüència de la millora de l'accés als estudis superiors, que permeten a una major part de la població accedir a la universitat i, per tant, posteriorment a la carrera acadèmica (màster, doctorat i professorat/investigador).

Per això, l'actual col·lectiu del professorat universitari de l'Estat espanyol (anomenat PDI, per la sigla de personal docent i investigador) el formen persones de diversos estrats socioeconòmics, i no fonamentalment dels sectors més afavorits de la societat. Molts han accedit a la carrera universitària i, posteriorment, a la carrera acadèmica, bé a través de beques competitives o bé des de la categoria de professor associat —PA (compatibilitzant-ho a temps parcial amb l'exercici de la seua professió).

D'altra banda, pel que fa a les retribucions, només cal assenyalar que, en les categories inicials de PDI, els salaris són inferiors als percebuts per les categories laborals en què s'exigeix una llicenciatura —en l'administració general— o en altres àmbits de l'ensenyament —primària, secundària, EOI, etc.

Entrant al sistema d'accés i promoció del PDI, aquest és l'únic àmbit —a escala estatal— on promocionar és obligatori, almenys fins a arribar a la categoria de professor permanent laboral; és a dir, a diferència de l'Administració general o de la resta de sectors de l'ensenyament, una persona no pot jubilar-se en la mateixa categoria on va accedir a la seua feina, per la qual cosa la competitivitat i l'obtenció de més mèrits no són opcionals, sinó que formen part del sistema.

Successius canvis han anat dificultant la carrera acadèmica, elevant el nombre de fases a superar, la quantitat i qualitat dels mèrits a aconseguir, i creant algunes particularitats exclusives del sistema universitari espanyol: les acreditacions i els sexennis de recerca

A més a més, successius canvis han anat dificultant progressivament la carrera acadèmica, elevant el nombre de fases a superar, la quantitat i qualitat dels mèrits a aconseguir prèviament, i creant, a més, algunes particularitats exclusives del sistema universitari espanyol, de les quals n'assenyalarem només dues a continuació: les acreditacions i els sexennis de recerca.

Actualment, totes les figures de PDI han de ser doctors —excepte el PA— i totes elles —excepte PA i professorat ajudant doctor— han d'acreditar-se prèviament a alguna figura contractual. Per tant, l'acreditació a la resta (professor permanent laboral, professor titular, catedràtic) és requisit imprescindible per a participar en els concursos corresponents. Només un organisme (ANECA) és competent per a atorgar-les, en el cas de les figures funcionarials, mentre que la majoria de comunitats autònomes han desenvolupat organismes respecte de les figures laborals. I què es necessita per a acreditar-se? Impartir docència universitària, investigar (publicar llibres/capítols, articles científics en revistes internacionals, ponències/pòsters en congressos científics, fer estades de recerca —fonamentalment en universitats d'altres països—, dirigir/participar en projectes de recerca, dirigir grups de recerca, dirigir tesis doctorals, impartir conferències, ser editor de revistes científiques, etc.), dirigir societats científiques, exercir càrrecs de gestió universitària (sí, abans de ser professor universitari!!!), etc.

A més, la normativa i el sistema de sol·licituds —informatitzat i en línia, però molest, lent i amb freqüents errades de la web— és prou complex perquè, en els últims anys, hagen proliferat les empreses especialitzades que, per un preu gens mòdic, realitzen part de les tedioses tasques — escriure un a un les dades de cadascun dels centenars, milers de mèrits, utilitzar bases de dades científiques per demostrar la qualitat dels treballs de recerca, pujar cadascun dels PDF que acrediten aquests mèrits, redactar diversos textos de resum o autolaudatoris, etc.—. Això fa que, moltes vegades, el professorat es veja obligat a pagar —si no té alguns mesos lliures per a dedicar-los a la famosa tasca de "demanar l'acreditació"—. A més, en cas de rebre resolució denegatòria, succeeix una penalització única en els processos de dret administratiu: prohibició de tornar a sol·licitar-la en un termini de 6 o 18 mesos, depenent de la figura.

Per descomptat, superar aquest procés, amb les dificultats administratives i els requisits acadèmics i científics, no garanteix en absolut l'obtenció d'una plaça en cap universitat, sinó que es tracta exclusivament d'un requisit previ *sine qua non.* És a dir, és necessari, però no suficient.

I passem als sexennis de recerca; al PDI se li demana demostrar cada sis anys que la investigació que han realitzat en aquest període compleix els criteris de qualitat i quantitat que el Ministeri fixa anualment —respecte dels sis anys anteriors—. I, en conseqüència, assegurar l'èxit de la sol·licitud implicaria que els sol·licitants tingueren dots endevinatoris; és a dir, que durant sis anys facen exactament la investigació que, al sisé any, el Ministeri els exigirà. Si no és així, poden obtenir una resolució denegatòria que —d'igual manera que amb les acreditacions— també els suposarà un perjudici important: dels sis anys utilitzats a la sol·licitud, tres quedaran anul·lats per sempre. És a dir, no podran tornar a utilitzar les investigacions publicades durant aquests tres anys per a demanar cap altre sexenni. Resultat: el mateix que amb les acreditacions; les mateixes empreses realitzen una part de la tasca previ pagament —personal— del professorat. Si s'aconsegueix el sexenni de recerca, al seté any d'investigar amb nivells de qualitat alts, s'obtindrà un complement retributiu de poc més de 100 euros bruts al mes.

I mentre el PDI està realitzant aquestes tasques —que impliquen centenars o milers d'hores de treball o algunes hores menys, però sumant el corresponent pagament a les empreses— els nostres col·legues de la resta del món segueixen treballant en les seues coses: la docència i la investigació, encara que després el rendiment de tots nosaltres —i de les institucions, les universitats— és valorat de la mateixa manera: els rànquings internacionals. Però, d'això, en parlarem un altre dia.

ESCOLA SINDICAL DE FORMACIÓ MELCHOR BOTELLA

UNA ESCOLA SINDICAL PER A CONTINUAR SENT LA VEU DE L'ENSENYAMENT!

Treball en grup d'un dels tallers de l'Escola Sindical

Cosimo Sabato
Escola Sindical de Formació Melchor Botella

L'STEPV ha celebrat, del 2 al 4 de febrer, l'Escola Sindical de Formació del 2024 a Gandia, organitzada amb la col·laboració de l'ESFMB. L'esdeveniment va comptar amb la participació d'un centenar de persones, que van assistir en diverses activitats dirigides a analitzar el context polític actual i debatre les línies d'actuació en diferents àmbits, com el públic, el privat i l'universitari. Durant aquesta intensa experiència de tres dies, ens centràrem en qüestions crucials per a millorar el panorama sindical i laboral, i també debatérem àmpliament sobre la necessitat de reduir la burocràcia, aplicar mesures de suport al personal interí, reactivar els consells escolars i potenciar la inclusió educativa. A més, es va plantejar la importància de destinar més recursos a les universitats per a millorar les condicions del professorat i renegociar el conveni col·lectiu, pròxim a expirar. També reflexionàrem sobre qüestions organitzatives relatives al sindicat, com el model assembleari i els estatuts. Les persones assistents van tindre l'oportunitat de participar activament en tallers pràctics, d'escolta activa, de comunicació sindical i sobre l'ús eficaç de les xarxes socials, cada vegada més presents en la vida quotidiana i que poden difondre àmpliament els nostres valors sindicals.

El programa es va dissenyar per a oferir una combinació equilibrada de sessions informatives, debats i activitats pràctiques, per a garantir així la implicació activa i la participació inclusiva de totes i tots. Va ser especialment gratificant veure un augment en el nombre de tallers pràctics en comparació amb edicions anteriors, la qual cosa reflecteix el compromís de l'STEPV i l'ESFMB de proporcionar una experiència educativa i enriquidora per a totes les persones afiliades.

En conclusió, l'Escola Sindical de 2024 va ser una oportunitat perquè es compartiren idees, s'aprofundira en coneixements i es planificaren accions concretes, perquè amb l'STEPV i l'ESFMB som i serem la veu de l'ensenyament!

EL NOSTRE VOLUNTARIAT: PROMOCIÓ DE VALORS I DESENVOLUPAMENT DE COMPETÈNCIES

Els voluntaris del Cos Europeu de Solidaritat de l'ESFMB

Emilie Cere Pujol
Voluntària CES - ESFMB

Un curs més, l'ESFMB acull dues voluntàries i un voluntari del programa per a joves del Cos Europeu de Solidaritat: Jessica, Arsen i Emilie.

Jessica, italiana, és llicenciada en Psicologia i graduada amb un màster en Psicologia del Treball i Recursos Humans, ha participat en dos projectes d'Erasmus+ en el 2022 i 2023, a Saragossa i Palma. Jessica afirma que aquestes experiències la van formar "tant al lingüísticament com acadèmicament" i ja sent que el voluntariat la farà "una millor persona i més conscient".

En el meu cas, vinc de França i em vaig graduar en Dret francés. Dins d'aquest grau, vaig participar en una mobilitat Erasmus+ amb la Universitat de Salamanca. Atreta per la cultura, vaig decidir seguir els estudis a l'Estat espanyol i vaig obtindre un màster en Ciències Socials i Jurídiques a la Universitat de Granada. L'Erasmus+ m'ha aportat una riquesa cultural que m'ha permés créixer com a persona i ciutadana europea.

Per la seua banda, Arsen, ucraïnés, vol dedicar-se al camp de les Relacions Internacionals. El fascina la política, la geopolítica i la història, la comunicació i el disseny. Llavors, l'ESFMB va ser la resposta per a practicar i desenvolupar les seues dues passions. "El voluntariat no és només una oportunitat per a aprendre una altra llengua, sinó també per a intercanviar experiències i coneixements", explica Arsen.

Per què van triar el Cos Europeu de Solidaritat?

El voluntariat de l'ESFMB va triar aquest programa per a continuar millorant i aprenent habilitats lingüístiques, però aquesta vegada, a l'àmbit professional. De fet, aquest programa s'ajusta a aquest objectiu: permet posar en pràctica o desenvolupar competències en un entorn professional diferent culturalment, però també actuar com a ciutadans i ciutadanes d'Europa, promovent valors com la inclusió, la sostenibilitat, la igualtat d'oportunitats, la defensa dels drets humans, etc.

Quin va ser el motiu de participar en l'experiència del voluntariat amb l'ESFMB?

El voluntariat a l'ESFMB va ser una resposta evident per a aconseguir els objectius de Jessica, Emilie i Arsen. En efecte, s'ajusta als valors de les persones voluntàries i participar en un projecte que desenvolupa el bé comú, contribuint en tasques de defensa dels drets humans els fa molta il·lusió. Les tasques atribuïdes eixamplen les habilitats professionals en diferents àmbits.

"València ens ha seduït tant pel seu encant i les vibracions que transmet, com per la seua riquesa cultural i històrica", asseguren els tres.

JORNADES D'OPORTUNITATS PER A L'ALUMNAT VALENCIÀ

Jessica Corasaniti
Voluntària CES - ESFMB

L'ESFMB es compromet a desenvolupar la cooperació i promoure les oportunitats que Europa ofereix a les persones aturades, especialment a les i els joves. Elabora, coordina i gestiona, en col·laboració amb els IES del País Valencià, projectes de mobilitat d'alumnat per a les pràctiques laborals i de voluntariat en diferents països d'Europa.

L'ESFMB ha organitzat per als mesos d'abril i maig unes jornades formatives. L'activitat s'ha oferit als 56 centres integrants dels consorcis d'enguany de l'escola sindical i de l'STEPV. Ja s'hi han inscrit 19 centres de tot el territori valencià. Aquestes jornades de formació tenen com a objectiu principal promoure les oportunitats de l'alumnat valencià a escala europea.

En concret, s'oferirà tota la informació sobre aquests programes d'àmbit europeu:

- Voluntariat CES
- Projectes Erasmus+
- Projectes solidaris
- Projectes d'ajuda humanitària
- Cursos de formació internacionals
- Ofertes d'ocupació i pràctiques
- VET

En les xarrades s'aclariran dubtes, com ara: què són; què inclouen; com són gestionats; com participar-hi; quins en són els requisits; quines oportunitats promouen i on trobar aquestes informacions.

A més a més, enguany, amb motiu de les eleccions europees que tindran lloc al juny de 2024, l'ESFMB també serà responsable de promoure i sensibilitzar les i els joves sobre la importància d'exercir el seu dret al vot. Es donarà una explicació general sobre les eleccions europees, intentant transmetre i fer entendre a aquest alumnat que votarà per primera vegada, per què és tan important la seua participació en un procés democràtic. És necessari deixar clar que l'elecció de les i els representants a nivell europeu, afectarà la futura planificació d'aquests projectes i oportunitats de què ara mateix gaudim.

Si vols participar-hi, pots contactar amb nosaltres a través de la següent adreça de correu electrònic: info@esfmb.org

NATURA VALENCIANA

NOTES SOBRE L'ORIGEN DEL VINALOPÓ

Joan V. Pérez Albero

A l'article publicat a la revista Serra d'Or el desembre de 1977, «El riu Vinalopó. Viatge amb un poc d'història i més geografia», el geògraf mallorquí Vicenç M. Rosselló i Verger afirmava: «No seria massa ofenós dir que el Vinalopó no té ni cap ni peus, perquè la seua partida de naixement no està gens clara i la seua fi tampoc no és fefaent.»

El concepte que tenim hui dia del riu Vinalopó ens ve de la mà de Cavanilles (1795), que el cita en diverses ocasions en la seua obra *Las Observaciones* i en el seu mapa representa el naixement a la foia del Bovalar (racó de Bodí). En cap document anterior a Cavanilles ni en cap representació cartogràfica anterior apareix el terme *Vinalopó.*

Pel que fa a l'origen del riu, la cartografia històrica consultada ens aporta nombroses i variades interpretacions, tal volta és per això que el professor Rosselló feu aquesta afirmació. Així, el mapa *Parte Orientale de la Spagna,* de Vincenzo Maria Coronelli (1691), traça el riu Vinalopó amb dos cursos sense nomenar-lo, un curs més curt provinent dels Alforins i un trajecte més llarg que descendeix de les serres de Iecla i Almansa provinent del *regno di Castiglia,* on situa el naixement. També en el mapa *Reyno de Valencia dividido en sus dos goviernos...»,* de Francisco Antonio Cassaus (1693), torna a proposar una dualitat: un caixer curt provinent de la vall de Biar, que s'uneix prop de Saix amb un altre caixer més llarg provinent del santuari de Las Virtudes, que desguassaria les aigües de la font del Chopo. Fins i tot, el *Mapa del Reyno de Valencia con las nuevas divisiones,* d'Auguste-Henri Dufour (1849), situa la capçalera a Alpera (Albacete) i un col·lector provinent de la serra de Mariola.

Cap d'aquests autors va visitar la zona ni coneixia *in situ* la realitat del riu. Eren el que s'ha convingut a anomenar «geògrafs de gabinet», que dibuixaven els seus mapes sobre la base de les informacions que els arribaven de viatgers i d'altres fonts. Cavanilles, el primer «geògraf de camp», sí que representà la realitat conforme ell la va percebre, sense entrar en el debat si va arribar a conéixer la font del Chopo, brollador aleshores de molt més cabal que la font de la Coveta, o sols la coneixia de sentir-la anomenar.

> *«Nacen en las fuentes del Chopo junto al convento de las Virtudes en término de Villena, y se conducen por la acequia del Conde hasta la rambla de Saix o rio de Vinalapó»*

Tal volta si haguera visitat aquest indret la representació que feu del riu seria una altra!

Fragment del mapa de Cassaus 1693

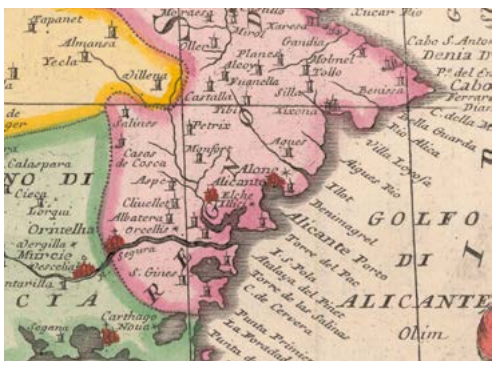

Fragment del mapa La Spagna de Vicenzo Coronelli 1691

Fragment del mapa de Dufour 1849

LLEGIT AVUI

J. M. Rodríguez-Victoriano, L. Martínez, B. de Madaria, Dir.

LA REPRODUCCIÓN DE LAS DESIGUALDADES SOCIALES EN EL MAPA EDUCATIVO. EL MAPA ESCOLAR DE VALÈNCIA

València: PUV, 2023. 520 pàg.

Vint-i-una professores i professors s'han encarregat de fer aquest estudi sobre el mapa escolar de València. Un treball minuciós que, com explica Jaume Martínez Bonafé, és "conseqüència d'un procés d'investigació militant impulsat per un compromés grup universitari que ha buscat en la indagació sobre la desigualtat educativa la creació d'un mapa que facilitara el camí d'una actuació política transformadora". Així, en el llibre, trobem les claus per a saber que sota el mantra de la llibertat d'escollir centre, amb la implantació del districte únic s'amaga la segregació escolar, la discriminació de les classes més humils, el deteriorament de l'escola pública i el reforç de la concertada. L'anàlisi, amb dimensions històriques, legislatives, econòmiques, socials, pedagògiques i polítiques, no ha sigut fàcil. Una campanya mediàtica i política va intentar que no vera la llum.

Vicent Belda Benavent, M. Guadalupe Palau Monteagudo, M. Vicenta Roig Martí i Josep Ramon Torres Baldoví.

L'ESCOLA PÚBLICA A LA POBLA LLARGA (1831-1970)

València: Edicions 96, 2022. 368 pàg.

Al llarg de les pàgines d'aquest llibre, i avalats per molts anys d'experiència i d'entusiasme, els mestres Lupe, Ramon, Vicenta i Vicent ens van obrint les portes que ens permetran entrar en unes escoles, les de la Pobla Llarga, en un període de temps que abraça des del segle XVIII fins a 1970. L'objectiu és explicar-nos amb la paraula, però també amb un interessant material gràfic, les dificultats, avanços i retrocessos d'un alumnat i un magisteri condicionat per les vicissituds polítiques i socials del seu entorn, des d'una mirada acadèmica, però, per damunt de tot, emocional. L'obra està escrita per quatre mestres amb una significativa trajectòria en l'àmbit dels moviments de renovació pedagògica, compromesos amb l'ensenyament democràtic i en valencià. El pròleg va a càrrec de Carmen Agulló, pedagoga i professora de Teoria i Història de l'Educació a la Universitat de València.

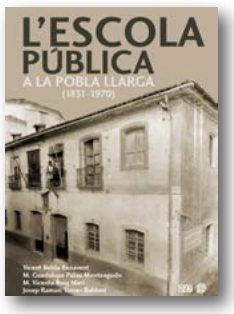

Núria Cadenes

TIBERI CÈSAR

València: Edicions Proa, 2023. 400 pàg.

Aquesta és la història de Tiberi, fill de Lívia, successor d'August, segon emperador de Roma, despietat conqueridor de Pannònia i de Germània, home d'esperit torturat, enamorat, taciturn, cruel, culte. Aquesta és la història de la ciutat que va bastir el seu domini sobre mig món: lleis, marbre i rapinya. Núria Cadenes recrea fastuosament la Roma del segle primer i ens submergeix, potser com mai abans, en la vivència interior i més humana dels seus protagonistes i, particularment, de les dones, que ací prenen un relleu nou i merescut. Escrita amb una força verbal espectacular i hipnòtica, Tiberi Cèsar és una novel·la històrica i íntima, el relat d'un temps clau en una Roma grandiosa, brutal i tràgica com les persones que la van fer. Un magnífic retrat d'una personalitat plena de contradiccions i, per tant, també d'humanitat.

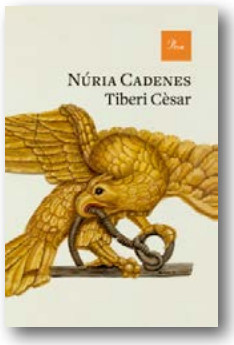

Candela Sierra

ROTUNDA

València: Andana Editorial, 2023. 152 pàg.

Brisa és una jove llicenciada en Belles Arts que treballa de cambrera perquè no troba cap faena vinculada als seus estudis. Un dia li canvia la sort i aconsegueix un contracte d'escultora en un estudi d'arquitectura. Quan semblava que havia trobat el seu lloc al món, tot es capgira. La creativitat, la motivació i el «bon rotllo» de l'empresa amaguen les manipulacions i les pràctiques neoliberals i masclistes del cap. Brisa hi descobrirà que els somnis tenen una cara oculta per a la qual també cal preparar-se. *Rotunda,* guanyadora del Premi València de Novel·la Gràfica de la Institució Alfons el Magnànim, és la brillant primera obra de Candela Sierra. Dibuixant de còmics, il·lustradora i docent, l'autora ha gaudit de les residències de la fundació Antonio Gala per a autors i ha fet estades anuals a Brussel·les i al Quebec.

RITMES D'ARA I ACÍ

ATLÀNTIC I EL DESNIVELL POSITIU

Vicent Xavier Contrí

Atlàntic ha tornat a fer un pas avant en una trajectòria discogràfica notable, que començà a alçar el vol amb l'anterior llarga durada, *Volem els ponts,* amb el qual va guanyar el premi Ovidi Montllor al millor disc de pop en 2020. Amb *Desnivell positiu,* l'espenta d'aquest trio de València creix i brilla. La fórmula és reconeguda: *power pop* guitarrer, independent, dotat d'una producció equilibrada i compacta. Onze temes que es belluguen com en un tel, dins d'un filtre sedós però enèrgic alhora. Coses de la producció. Maria López, Josep Bartual i Thomas Mantovani encerten en aquesta nova autoedició i en la creació artesanal de cada disc. Sí, aquest també el trobareu en vinil i amb un refinat disseny. Al seu bandcamp també accedireu als temes en format digital, així com les anteriors produccions: l'EP *Atlàntic,* i els llarga durada 1976 i *Volem els ponts.*

De les cançons podem dir que continuen reflectint les inquietuds i els episodis socials d'on trauen inspiració els integrants de la banda. Així, ben informats, es marquen el tema «Anna Kruschenko» i els dubtes amorosos d'una espia que ha d'executar la seua missió. Una lletra que ens recorda el cas d'Anna Vasíliev Kushchyenko (Anna Chapman), l'espia russa que va ser detinguda a Nova York i que fou deportada, finalment, al seu país. En «Baina» dibuixen el pesat que no accepta un «no» per resposta i en «Monstres» viatgen al fantàstic món de les pors nocturnes. Després cal remarcar «Esclat en la cara», una cançó que exemplifica la fantàstica conjunció de les veus de Josep i Maria, que s'entremesclen i dialoguen amb una força coral que es contagia. I per a descansar de tant de ritme abaixem revolucions en la segona part del disc, amb talls com el del creixement d'aquesta xiqueta estimada en «El teu propi cel», en la reflexiva «Podemos bailar» o en la gèlida «Sibèria». Atlàntic, amb *Desnivell positiu,* continua escalant muntanyes.

Representants de les entitats de -NOS al Passeig Canalejas d'Alacant

NAIX -NOS! LLENGUA I PAÍS, LA PLATAFORMA PER A DEFENSAR EL VALENCIÀ

STEPV I INTERSINDICAL VALENCIANA FORMEN PART DE LA TRENTENA D'ENTITATS QUE LA INTEGREN

Les primeres actuacions del nou govern valencià han estat caracteritzades per un intens antivalencianisme. Davant aquesta situació preocupant, la societat civil valenciana ha reaccionat. Una de les iniciatives ha sigut la creació de -NOS! Llengua i País, una plataforma cívica per a defensar i promoure el valencià.

Àrea de Publicacions
i Comunicació

Feia mesos que la societat civil valenciana s'estava organitzant per fer front als continus atacs a la llengua per part del nou govern valencià. La cristal·lització d'aquests contactes ha sigut el naixement de -NOS! Llengua i País, una agrupació d'entitats per defensar i promoure la nostra llengua.
La posada de llarg va tindre lloc a la sala Altamira de la Universitat d'Alacant el passat 25 de gener. Va ser una presentació multitudinària que va evidenciar la fortalesa amb què naix la plataforma.
La tria d'Alacant per a donar a conéixer -NOS! no va ser casual, ja que es pretén reivindicar la valenciania de tot el territori valencià i, a més, fugir de models centralitzadors que puguen ser excloents. La plataforma està integrada, fins ara, per una trentena d'entitats cíviques d'acció social, educativa, cultural i sindicats, entre els quals es troba l'STEPV i Intersindical Valenciana.

Alexandra Usó, presidenta d'Escola Valenciana, fou l'encarregada d'obrir l'acte de presentació. Usó va manifestar que, davant el retrocés de l'ús social del valencià i les accions de l'actual consell per arraconar la llengua i usar-la com a element de conflicte, cal fer un pas avant. La presidenta d'Escola Valenciana va finalitzar el parlament amb una crida per a "organitzar-NOS, recuparar-NOS i empoderar-NOS." Aquest joc de paraules que permet la partícula "-nos" (forma feble plena de nosaltres) representa la diversitat de les associacions que formen la plataforma.
El logotip és obra del dissenyador gràfic Cèsar Amiguet, que va partir de la tipografia Redoneta Rounded de Rafael Jordan.

Les més importants seran les travesses per la llengua: una sèrie de caminades que dibuixaran, simbòlicament, les 4 barres arreu del País Valencià

Beatriu Cardona, portaveu d'Intersindical Valenciana, va prendre la paraula durant la presentació per a informar de les activitats que realitzarà -NOS! "el principal objectiu és omplir tot el territori valencià de llengua, reivindicació i lluita per la nostra cultura". Les més importants seran les travesses per la llengua: una sèrie de caminades a l'estil del Correllengua o la Korrika que es fan a Euskal Herria, per unir les reivindicacions de la llengua i el territori. Aquestes travesses dibuixaran, simbòlicament, les 4 barres arreu del País Valencià.
La part central de la presentació de -NOS! la va constituir la lectura d'un decàleg pel valencià que ha elaborat la plataforma. La vicepresidenta d'Acció Cultural del País Valencià, Marinela Garcia, i Roser Serra del Bloc d'Estudiants Agermanats (BEA) van ser les encarregades de posar-li veu. Es tracta d'un manifest per deixar ben clar al govern valencià que la llengua no es toca.
En definitiva, -NOS! ha començat a rodar amb l'objectiu de treballar per garantir el present i el futur de la llengua i del nostre país.

MANIFEST PEL VALENCIÀ: "LA LLENGUA NO ES TOCA"

Aquest és el decàleg que es va fer públic durant la presentació:

1. Vigilarem que la Generalitat Valenciana, les conselleries, les diputacions, els ajuntaments i totes les oficines públiques respecten el dret de la ciutadania a ser informada i atesa en valencià.
2. Defensem el dret a estudiar en valencià perquè l'escola és la columna vertebral de la normalització de la llengua i un element de cohesió de tot el territori. Cal, per tant, un increment de l'ús vehicular del valencià en tot el sistema educatiu: escoles infantils, col·legis d'infantil i primària, instituts, centres de formació d'adults, centres de formació professional, centres d'ensenyaments artístics i universitats.
3. Considerem que l'exempció de l'assignatura de Valencià en el sistema educatiu perjudica els drets de ciutadania de les persones nouvingudes o residents en comarques castellanoparlants. És necessari que s'elimine aquesta exempció per tal de garantir la igualtat d'oportunitats a tota la població.
4. Instem a l'increment de la presència del valencià en els mitjans de comunicació, les plataformes digitals, les xarxes socials, el cinema, etc. Cal que l'administració pública fomente continguts específics per a la infància i l'adolescència en valencià en els mitjans de comunicació i i que promoga els creadors de continguts en valència a les xarxes socials. Defensarem i difondrem els diaris, revistes, emissores de ràdio i canals de televisió que usen el valencià.
5. Lluitarem per la llibertat de rebre al País Valencià les emissions de les ràdios i televisions de Catalunya i de les Illes Balears. És vital l'articulació i potenciació de l'espai comunicatiu comú.
6. El valencià és una llengua de futur i d'oportunitats laborals i té un impacte molt positiu en l'economia valenciana, xifrat en més de 56.000 llocs de treball [1]. Exigim campanyes públiques específiques de foment del valencià com a llengua d'oportunitats.
7. L'empresa privada no pot obviar aquesta realitat i s'ha de comprometre més amb l'ús del valencià per contribuir a la seua normalitat. El govern de la Generalitat ha de posar en marxa campanyes de sensibilització i foment en l'àmbit empresarial.
8. Volem que el País Valencià siga terra d'acollida de persones nouvingudes, que tenen el dret de conéixer el valencià per a assolir una integració plena. Per tant, cal que l'administració facilite i potencie el coneixement del valencià entre totes les persones acabades d'arribar-hi.
9. Exigim que el govern assegure la competència lingüística del conjunt del funcionariat, tal com està regulat en la norma, perquè és l'única garantia que els valencians i les valencianes tinguem els mateixos drets en l'accés als serveis públics.
10. Apel·lem a la ciutadania perquè exigisca al govern de la Generalitat Valenciana que s'aturen les discriminacions per motius de llengua i que denuncie qualsevol vulneració dels seus drets lingüístics, que són drets humans.